श्रय यत्मिमधमभ्याद्धाति । इन्दा७स्येवैतत्मिमन्द्रेऽय यद्योता प्रातर्नुवाकमन्वा-क् इन्दा ७ स्येवैतत्पुनराप्याययत्ययातयामानि करोति यात्यामानि वै देवैश्इन्दा ७-सि इन्दोभिहि द्वाः स्वर्गं लोक७ समाश्रुवत न वाज्यत्र स्तुवते न श७सित तच्छन्दा ७ स्येवेतत्पुनराष्याययत्ययातयामानि करोति तर्यातयामैर्यज्ञं तन्वते त-स्माद्वोता प्रातर्नुवाकमन्वाक् ॥ १०॥ तदाङ्गः । कः प्रातर्नुवाकस्य प्रतिगर् र्-ति जाग्रह्ववाधपुरुपासीत स पन्निमिषति स हैवास्य प्रतिगरस्तर तथा न कुर्या-चिद् निद्रायाद्पि काम७ स्वयात्स यत्र कोता प्रातर्नुवाके परिद्धाति तत्प्रचर्-णीति सुग्भवति तस्यां चतुर्गृहोतमाज्यं गृहीवा जुहोति ॥११॥ यत्र वै यज्ञस्य शिरोऽहिचत । तस्य रुसो दुवापः प्रविवेश तमदः पूर्वेचुर्वसतीवरीभिराक्रत्यथ योजत्र यज्ञस्य रुमः परिशिष्टस्तमेवैतद्हैति ॥ १२॥ यद्वैवैतामाङ्गतिं जुहोति । ए-तमेवेतयज्ञस्य रसमभिप्रस्तृणीते तमारुन्दे याभ्य उ चैवेतां देवताभ्य ग्राइतिं बुक्तिता व्वैतत्प्रीणाति ता अस्मे तृप्ताः प्रीता वृतं यज्ञस्य रस७ संनमित ॥ १३॥ ॥ शतम् ५५०० ॥ ॥ स जुक्ति । श्रृणोविग्निः सिमधा क्वं मण्ड्ति शृ-णोतु मण्ड्दमग्रिर्नु मे जानावित्येवैतदाक् शृणवत्वापो धिषणाश्च देवीरिति शृ-एवतु मण्ड्दमापोण्नु मे जानित्वत्येवैतदाक् स्रोता यावाणो विदुषो न यज्ञ-मिति प्राप्वतु मुण्डदं ग्रावाणोऽनु मे जानित्वत्येवैतदाक् विदुषो न यज्ञमिति विद्याध्मो हि यावाणः शृणोतु देवः मविता ह्वं मे स्वाहिति शृणोतु मण्ड्दं द्वः मवितानु मे ज्ञानावित्येवैतदाक् मविता वै द्वानां प्रमविता तत्मवितृप्र-मृत व्वेतयज्ञस्य र्सम्हिति ॥ १४ ॥ अयापरं चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीवा । उद्ङ् प्र-यनाक्षाप रूष्य क्रोतिर्त्यप र्क् क्रोतिर्त्येवैतदाक् तथाद्तो क्रोतान्वाकृतमेवैत-याज्ञस्य रसम्भित्रस्तृणीते तमारुन्ड र एतानु चैवैतद्नुतिष्ठते नेदेनानसरा नाष्ट्रा र्चाधित हिन्मित्रिति ॥१५॥ भ्रय सम्प्रेष्यति । मैत्रावरुणस्य चमसाधर्यवेहि ने-